

výsledky široká spolupráca

v našej obci, a podarilo sa nám zaobstarať takú pumpu vody, ktorá má výkonnosť 800 litrov za minútu a tým sme konečne vyriešili problém dostatočnej dodávky vody pri rýchlom a efektívnom hasení prípadných požiarov.

Podľa mňa **ani budúci rok nezaobídeme bez vzrušenia**, hlavne v oblasti mojej poslanskej činnosti, veď máme pekné a náročné plány: chceme obnoviť náš kultúrny dom, chceme vybudovať chodníky, chceme sprevádzkovať zberný dvor, ale vidíme, cítime, že hospodárska kríza neustupuje, ba, podľa prognóz sa prehľubuje... Ale ja dúfam, že budeme schopní nájsť na všetko to najlepšie riešenie, a keď aj zdravie nám bude slúžiť, zaobídeme bez veľkých problémov. Viem, o čom hovorím, lebo okrem spoločných úspechov v odchádzajúcom roku som sa trápil tri mesiace so zranením nohy... Takže: želám všetkým dobré zdravie, lebo pri dobrom zdraví je riešiteľné všetko.

Ing. Karol Kállay: Podľa mňa rok, ktorý od samosprávnych volieb uplynul, bol úspešný.

Zastupiteľský zbor pracuje veľmi dobre, priebežne a pravidelne, zasadnutia sú kritické, ale konštruktívne, ani jeden z poslancov nediskutuje, nekritizuje kvôli hádkke, ale v záujme hľadania tej najlepšej cesty, najlepších nápadov a najefektívnejších riešení.

Zdôrazňujem to preto, lebo ani **budúci rok** nebude lepší z hľadiska hospodárenia, budeme teda potrebovať aj naďalej dôkladné diskusie, aby sme našli tie najefektívnejšie riešenia. Podľa môjho názoru totiž obec nemôžeme zadržiť, to by bola cesta do pekla, napriek tomu musíme byť schopní zabezpečiť našim obyvateľom nezáužené služby, fungovanie našich inštitúcií, škôl, a popri tom uskutočniť vážne rozvojové plány, napríklad modernizáciu verejného osvetlenia, obnovy kultúrneho domu, rekonštrukciu námestia Svätého Jakuba a podobne. Nebude to jednoduchý a ľahký rok, ale s dobrou vôľou a spoločným odhodlaním môžeme urobiť krok vpred. Nič iné našej obce - a jej obyvateľom jednotlivo a kolektívne - neželám teda, iba dobrú vôľu, odhodlanosť a spoluprácu.

Alžbeta Verébová: V druhom čísle Spravodaja v tomto roku som povedala, že aj keď ekonómia nás povzbudzuje ústupom krízy, tie pravé veľké problémy ešte stoja pred nami. Úprimne ľutujem, že som mala pravdu a priznávam: myslela som vtedy predovšetkým na ľudí, na jednotlivcov, na rodiny a na našu obecnú komunitu, nie na to, čo teraz tu je, že Európa musí bojovať o záchranu eura. Z tohto hľadiska v **odchádzajúcom roku** samospráva, úrad starostu odviezol veľkú robotu, veď náš obec má za sebou také veľké investície, na ktoré iné dediny pozerajú závisťou. Ja len ľutujem, že napriek tomu časť obyvateľov našej obce reagu-

je netrpezlivo a nespokojne, i keď ich chápem, veď aj ja viem, čo všetko by sme mali ešte urobiť. Očakávala by som ale, aby ľudia dôkladnejšie premysleli veľkú pravdu - ktorú sami často dodržiavajú -, že „dotiaľ sa vystieraj, kým ti perina stačí“. Lebo podľa mňa našu obec zadržiť nemôžeme, nemôžeme vyprázdniť obecnú kasu do posledného centu, veď nejaké rezervy na nečakané, mimoriadne udalosti musíme strážiť v zásobe.

Čo sa týka budúcnosti, myslím tu na nový rok - želám nám všetkým, našej komunite, poslancom obecného zastupiteľstva aj vedeniu obce, aby sme boli trpezliví, navzájom si pomáhali a keď niekto má nejaký dobrý nápad, aby sa tým prihlásil, my ho radi vypočujeme a ak je to možné - spoločnými silami - aj realizujeme. Teda: nech nás neriadi netrpezlivosť, ale láska!

František Németh: Nevie, kedy budú diania našich dní spracované historiograficky, ale **odchádzajúci rok 2011** zo vzdialenejších perspektív určite bude zaradený medzi úspešných v živote Štvrtku na Ostrove. Veď popri kolaudácii kanalizácie sa viaže k tomuto roku aj taká investícia, akou je vybudovanie zberného dvora, alebo realizácia dlho očakávanej sny Štvrtčanov: majetkové vysporiadanie budovy starej školy, alebo odnova a premiestnenie sochy Pietty do cintorína, v ktorom sú vybudované aj nové chodníky. Keď budeme schopní napredovať v takom tempe, keď budeme úspešní aj naďalej v európskych projektoch, nemáme sa čoho báť. Tvrdím to aj preto, lebo ani nové zloženie zastupiteľského zboru nevyvolalo zlom v práci, tá je naďalej tvorivá, a naše rozhodnutia uzreli svetlo sveta väčšinou konsenzuálne, demokraticky, čo je garanciou toho, že naše možnosti budú využívané čo najlepšie aj v budúcnosti.

Rok 2012 hospodársky nedáva veľa dôvodov na optimizmus, ale nemáme dôvod ani na apatiu. Štát nebude štedrý k samosprávam, ale doposiaľ sa nám vždy podarilo zaobstarať potrebné zdroje k uskutočneniu našich najdôležitejších cieľov. Nebudme preto netrpezliví, plánujme smelo aj keď naše plány budú realizované pomalšie, ako kedysi. Prajem ešte našim školám viac žiakov, lebo udržiavanie školy s čoraz menším počtom detí je čoraz ťažšie. Možno by sme mali otvárať ich k susedným dedinám a prilákať žiakov aj od nich. A do nového roka želám ešte, aby sme mali odvahu k vysnávaniu krásnych snov a mali silu urobiť všetko pre ich pretavenie do reality.

Rita Tomanovičová: Po voľbách do miestnych samospráv nastali veľké zmeny v našom zastupiteľskom zbore, **uplynulý rok však dokázal**, že naša činnosť pokračovala bez zlomu a niekedy sa mi zdá, že sme už uhraný tím. Debaty, diskusie, názorové rozdiely síce existujú, veď chceme veľmi veľa vecí v našej obci, zdroje sú

však limitované, tak niet divu, že bojujeme, ale nakoniec vždy dospejeme ku konsenzu, čo je dobré, lebo nemusíme rozhodovať väčšinovým hlasovaním, čo by prinášalo bolesti niektorým. Ja mám pocit, že pracovať pre našu dedinu prináša radosť. Občas síce počujem úsudky, že vo Štvrtku sa nič nedeje, ja to však vidím inak. Skoro v celom roku, v každom mesiaci sú komunitné udalosti. Začínajúc s fašiangovým plesom rodičov, pokračujúc maškarným sprievodom Červeného kríža, plesom požiarnikov na obecné hody, obecným dňom, činnosťou skautov, domom hier, aktivitami klubu dôchodcov k vianočným trhom a adventným koncertom Združenia Svätého Jakuba, a k pravidelným týždenným futbalovým zápasom dospelých a detí zorganizovaných v športovej organizácii pre milovníkov športu. Ja teda tvrdím, že v našej obci je čulý spoločenský život vďaka našim civilným organizáciám, ktoré oslovia každú vekovú skupinu.

Po tomto všetkom asi vás neprekvapí, že **do roku 2012** želám predovšetkým, aby nebol horší ako rok 2011, aby aktivity ľudí trvali, a aby sme boli ešte viac otvorení jeden k druhému, úprimnejší a tolerantnejší navzájom, lebo v takom ovzduší sa ľahšie popasujeme s ťažkosťami hospodárskej krízy jednotlivo, aj kolektívne.

Ferenc Kiss: Teším sa tomu, že jadro zastupiteľského zboru aj po voľbách do samosprávy tvoria ľudia, ktorí pred 5-6-timi rokmi začali budovať - skrášľovať - zveľaďovať našu dedinu a **ročná práca zboru dokazuje**, že môžeme - a musíme - ísť ďalej touto cestou. Určite by bolo lepšie pracovať v iných podmienkach, povedzme ako pred 8-10-timi rokmi, keď podmienky boli oveľa lepšie, preto aj som občas netrpezlivý, lebo by som chcel oveľa rýchlejšie a väčšie zmeny. Ale keď si to premyslím pokojnejšie, musím vidieť a uvedomiť si, že chodíme na ceste vytvárania hodnôt a robíme to tak, že chránime historické, kultúrne a duševné tradície našej obce. A to je veľmi dôležité, treba to posilňovať aj v budúcnosti.

O novom roku už vieme, že podmienky našej práce nebudú priaznivejšie, preto dôležitou úlohou samosprávy bude hľadanie zdrojov, musíme hľadať oporu v európskych fondoch, ale potrebujeme nájsť aj iné možnosti. No a budúci rok prinesie našim občanom aj novú úlohu: zas budú parlamentné voľby a ja pokladám za dôležité, aby každý občan využil svoje volebné právo a rozhodoval rozvážne, lebo výsledky týchto volieb pre nás, všetkých sú dôležité.

Bolo by dobré, keby Slovensko malo takú vládu, ktorá nehľadá všade a vo všetkom nepriateľa, ktorá venuje pozornosť vidieku, rozvoju obcí, ale venuje pozornosť aj menšinám a pomáha menšinovým komunitám v ich rozvíjaní. S touto nádejou želám mojim spoluobčanom pokojný, šťastný nový rok!

V ťažkých časoch prináša

Človek je už len taký, vždy otvára novú kapitolu života nádejou. Neraz čaká len na prvý deň nového roka, aby začal tú novú etapu, uskutočňovať nové predsavzatia. Pritom neraz skúma to minulé, čo urobil-neurobil v uplynulých týždňoch, mesiacoch, alebo v celom predchádzajúcom roku, veď položiť na misky váh všetko patrí k životu tak, ako plánovanie budúcnosti a snívanie...

Sú však prípady, keď hodnotenie toho odchádzajúceho je takmer povinnosťou. Napríklad keď nejaký verejný orgán je v úrade práve rok, ako v našom prípade obecné zastupiteľstvá, ktoré po vlašajších novembrových voľbách do miestnych samospráv sa skonštituovali práve v druhej polovici decembra.

Štvrtok na Ostrove patrí tiež do skupiny týchto obcí, tak niet divu, že sme oslovili našich poslancov s prosbou o hodnotenie prvého roka a o výhľad na najdôležitejšie úlohy toho nastávajúceho. Ich odpovede uverejňujeme v slede, v akom sme ich mohli zastihnúť v predsviatočnom zhone a samozrejme skrátene – z obmedzených priestorových dôvodov nášho občasnika.

Róbert Németh (je nielen poslancom, ale aj zástupcom starostu našej obce): **Pred rokom** hospodárske prognózy boli optimistické, predpovedali síce pomalý, ale kontinuálny a udržateľný rast, čo sa nenastal, ba naopak. Rast príjmov samospráv v dôsledku toho bol výrazne nižší, než nami očakávaný, a to nám pôsobil nemalé škody. Napriek tomu v našej obci, vďaka úspešným projektom v programoch EÚ sa uskutočnili veľké investície. Dokončili sme napríklad kanalizačnú sieť, vybudovali sme obecný zberný dvor, začali sme zatepľovať budovu obecného úradu. Pre mňa okrem týchto je osobitnou radosťou, že v spolupráci s civilnými organizáciami obce sa nám podarilo reštaurovať krásnu sochu Piety a premiestniť ju na územie cintorína. Pre mňa táto slávnosť bola mimoriadne povznášajúca, verím, že podobné udalosti povzbudzujú pocit patriotizmu vo všetkých štvrtčanoch.

A čo sa týka budúcnosti: prajem predovšetkým pokoj mojim spoluobčanom, aby sviatky prežili v dôstojnosti nielen kvôli dobrým jedlám a darčekom, ale aj v duševnej pohode, láske. Tú duševnú silu, predpokladám, budeme potrebovať všetci aj v budúcom roku, lebo ani ten nebude ľahší, ako ten odchádzajúci. My snáď máme teraz toľko výhody, že ružové očakávania nemáme, vieme, s čím môžeme počítať. Pravda,

aj tak máme veľké plány, chceme rekonštruovať kultúrny dom, vybudovať chodníky a aj všetko iné. Možno, ani nedokážeme dotiahnuť všetko, čo by sme chceli, ale to neznamená, že musíme stratiť odvalu. Podobne by s tým mali byť aj občania našej obce. Najlepšie by bolo, keby naši obyvatelia problémy nielenže videli, ale aj sa aj pridali: čo ešte máme urobiť a akým spôsobom môžeme v ťažkých časoch spoločne urobiť viac v záujme rozvoja našej obce.

Ľudovít Puss: Rok 2011 priniesol veľkú zmenu v mojom živote. Po rokoch som sa stal znovu poslancom obecného zastupiteľstva. V porovnaní mojimi skoršími skúsenosťami nastali veľké zmeny v právnom prostredí, v ktorom obce fungujú, ale som si musel zvyknúť i na novú komunitu, aby spolu s mojimi partnermi poslancami sme vytvorili dobre fungujúce družstvo. Podľa mňa sme odvedli dobrú prácu pre našu komunitu. Pracovali sme v dobrom, tvorivom ovzduší, každí mal možnosť úprimne vysloviť svoj názor, mohol kritizovať, rozhodujúce však bolo, že naše diskusie sa skončili rozumnými, pre každého prijateľnými rozhodnutiami. Spoločne vytyčené úlohy tak boli splnené bezproblémovo. Pre mňa ale odchádzajúci rok priniesol radosťnú zmenu aj v rodinnom živote: v marci sa narodila moja prvá vnučka,

malá Ema, a dúfam, že mi všetci prepáčia, keď vyslovím: pre mňa rok 2011 bude doživotne pamätným práve kvôli nej.

Rok 2012 by bol pre mňa v rámci samosprávy radosným a upokojujúcim vtedy, keby sme mohli pracovať v stabilnom a vypočítateľnom hospodárskom prostredí. Okrem toho: aby mi – ale aj každému z mojich spoluobčanov – zdravie dobre slúžilo. Lebo keď zdravie je dobré, všetko ide ľahšie, človek dokáže začať odznova za každej okolnosti. Veľkosť človeka je práve v tom, že dokáže korigovať chyby a začať odznova, ale k tomu nutne potrebuje, aby mu slúžilo zdravie.

Ing. Ladislav Kállay: Predchádzajúci rok bol pre mňa permanentným zoznamkovým „večierkom“, veď som prvýkrát zvoleným poslancom, takže som si musel zvyknúť na ten spôsob kolektívnej práce, ktorý je v zastupiteľskom zbore bežný. Musel som naštudovať celý systém úloh miestnej samosprávy, ale aj právne prostredie, lebo v právnom štáte práca samosprávy je viazaná zákonmi, nemôžeme robiť čo nám napadne. V súkromnom živote pokladám odchádzajúci rok za vydarený, veď ako otcovi dvoch detí mi bolo veľmi dôležité, že v našej rodine žiadne vážnejšie udalosti, ochorenia neboli, moji milovaní sú v pohode, žijem v láske a pochopení. Osobitným zážitkom môjho života bol, že môj prvorodený syn sa stal školákom, a tým znovu sme si uvedomili dôležitosť rodinnej vzájomnosti a vzájomnej pozornosti.

To je to, čo by som doprial **v budúcom roku každému** obyvateľovi našej obce, lebo kde pánuje láska, vzájomné pochopenie, pozornosť a ochota, môžu prísť akokoľvek ťažké časy, tá sila a podpora pomôže ich premôcť. A ešte niečo: niekedy sa ulahčene hovorí, dobro nečakaj, to už tu bolo. Ja som ale optimistickým človekom, preto tvrdím, nikto by nemal veriť vtípu a stať sa jeho obeťou; skôr by mal odvážiť tvrdiť: nie je pravda, že dobré už bolo. Musíme odhodlane veriť v seba samom a v lepšej budúcnosti!

Anaklét Nagy: Pre mňa odchádzajúci rok bol vzrušujúci, veď v tomto roku som začal vychutnávať, aká je práca poslanca samosprávy. Nuž, nie je to jednoduché, ale má aj svoje krásy. Veď môžem pracovať pre obec, za obec, pre ľudí, ktorí vlastným životom formovali aj mňa i za mladšie generácie – a toto všetko ma naplňa ozajstnou radosťou napriek tomu, že viem: nie každý súhlasí s našimi rozhodnutiami, vždy sa nájdu nespokojní. Ale takto je to možno v súlade s kostolným poriadkom. Ako veliteľ požiarnikov mám za sebou takisto rušný rok. Dosiahli sme pekné úspechy, veď sme obnovili požiarňu zbrojnicu, úspešne sme absolvovali pár výjazdov, tým sme zabránili vzniku väčších škôd

Radostné Vianoce z prítomnosti Lásky

V každej rodine sa vždy prežíva veľká radosť z príchodu nového človečika, ktorého rodičia netrpezlivo očakávali. Každá jedna mamička pokladá svoje dieťa za krásne, dobré a milé, možno za najkrajšie, najlepšie, za najmilšie.

Vianocami si každoročne pripomíname narodenie mimoriadnej osobnosti, ktorá tiež prišla na svet ako bezmocné dieťa, hoci ju očakával celý svet. Vianoce sú radosťou z narodenia nášho Pána Ježiša Krista, ktorý je náš brat, lebo máme v nebi spoločného Otca. Aj my tvrdíme, že práve toto dieťa je najkrajšie, najlepšie, najmúdrejšie a najsvätejšie. A máme pravdu, lebo toto dieťa je Bohom!

Svätý Ján pôvod vianočnej radosti vidí v pravde, že Boh je Láska. Boh nás tak miluje, že nám chce neustále dobre, robí nám dobre a zahrňuje nás svojou láskou. Preto sa vo svätej noci rodí na svet Láska. Boh z lásky stvoril človeka a z lásky ho udržiava pri živote, z lásky mu odpúšťa a dáva mu novú šancu. Lenže, koľkokrát ho človek sklamal a prehrešil sa proti nemu? Dôkazom toho je hriech Adama a Evy. Lenže ani vtedy Boh nezanevrel na človeka, ale už v raji mu prisľúbil Vykupiteľa. Ľudstvo na Vykupiteľa dlho čakalo. Túžba po Mesiášovi bola silno zakorenená v Izraelskom národe, ktorý vlastnil prisľub, že z neho vzíde Vykupiteľ sveta. A hoci Izraeliti reptali proti Bohu a nedodržiavali jeho prikázania, nevyhubil ich, lebo mal na mysli prisľub, ktorý potvrdil aj praotcovi Abrahámovi, že z jeho potomstva vzíde Mesiáš.

A keď sa naplnil čas, na scénu dejín prichádzajú dvaja ľudia Jozef, pestún Pána Ježiša a Mária, jeho matka, aby naplnili proroctvo. Ježiš – Láska sa rodí do chudoby, jeho prvými spoločníkmi boli pastieri, jeho kráľovským palácom bola maštal, trónom jasle a kráľovským ceremonióm útek do Egypta. Prečo prišiel Ježiš takýmto spôsobom na svet? Z lásky. Z lásky prišiel do chudoby, žil v chudobe a zomrel, ako najväčší chudák a zločinec. A táto jeho láska tak fascinovala niektorých ľudí, že sa ju snažili napodobniť, a tak mu vrátiť aspoň

kúsok lásky svojím životom, utrpením a smrťou. Z lásky k Ježišovi odišiel svätý Anton na púšť, matka Tereza do Kalkaty, Damián de Veuster medzi malomocných, Albert Schweitzer medzi najchudobnejších... Pochopili pojem lásky, ktorý spočíva v konaní, v dávaní.

Úplné odovzdanie sa je základnou charakteristikou pojmu láska. Láska vrcholí v úplnom odovzdaní sa. Kto je lepším príkladom takejto odovzdanosti, ak nie samotný Boh, Ježiš Kristus? Slabý a zraniteľný, ktorý sa zriekol seba samého, vzal si na seba ľudskú prirodzenosť a zveril sa nám. A tak nás táto betlehemska scéna pozýva

pridať sa k pastierom, zhromaždiť sa okolo Ježiša, aby sme videli a zakúsili Lásku, ktorú potom budeme schopní šíriť ďalej do sveta, ktorý neraz zamestnaný časnými hodnotami, predsa len hladuje aj po niečom stálejšom, po ľudských hodnotách a po Božej láske.

Nech sa aj cez tieto Vianoce znova zrodí v našich srdciach Láska, aby sa mohla stať centrom nášho každodenného namáhania, ako sa kedysi Ježiš stal centrom a zmyslom betlehemskej radosti.

Mgr. Peter Dobrovodský
kaplán v Dvoroch nad Žitavou

Spasiť sa v láske

Chystáme sa na najkrajší sviatok kresťanského sveta. A zároveň na nový rok, ktorý vždy prináša so sebou aj nové nádeje. Chystáme sa uprostred každodenného honu, ale s veľkými očakávaniami a nádejou - ako to vie len Človek, vždy schopný začať svoj život odznova.

Pamätám si jeden moment z detstva: sedel som pod vianočným stromčekom, mamička mi čítala niečo, čo mi znelo, ako modlitba. Veľa som zo samotného textu vtedy nerozumel, ale videl som slzy v očiach svojich rodičov, preto som poprosil mamičku, aby mi ho naučila. Vyslyšala ma, a pamätám si tie vety dodnes. A veľa-krát ich zopakujem, len tak, pre seba keď sa blížia sviatky. Vo voľnom preklade znie: < ako by bolo dobré na všetko zabudnúť, ako by bolo dobré byť znovu hravým dieťaťom. **S úprimnou vierou, s čistým srdcom sa vysporiadať so svetom a spasiť sa v láske. Keby sa vianočná bájka stala skutočnosťou, celý svet by bol zahalený ozajstnou radosťou**>. Samozrejme už dávno viem, že je to básň Endre Adyho, ale vo mne dodnes znejú slová významného maďarského básnika, ako krásna modlitba.

Pôvodne som chcel písať do „vianočného čísla“ nášho Spravodaja samé pekné myšlienky, chcel som povzbudiť občanov našej obce, mladých aj starších, aby nepodľahli panike pod tlakom každodenných povinností a ťažkostí, žiaľ udalosti posledných týždňov a mesiacov ma nútia k tomu, aby som ich pripomenul aj našim čitateľom, tým viac, že vyplývajú z nich aj určité povinnosti do budúca.

Po minuloročných voľbách primátorov, starostov a poslancov miestnych samospráv aj my sme písali o tom, že po „supervolebnom“ období, keď za necelých 18 mesiacov sme si zvolili prezidenta republiky, poslancov Európskeho parlamentu, predsedov samosprávnych krajov a poslancov krajských samospráv, nové zloženie Národnej rady Slovenskej republiky, a mali sme aj ľudové hlasovanie, konečne

nastane čas tvorivej práce, a spoločnosť si môže oddýchnuť od permanentnej politickej kampane. Ukázalo sa, že sme sa mylili: **nová vládna koalícia sa ukázala nesúrodá až natolko, že spôsobila pád vlády, keď jedna z vládnych strán a niekoľko jedincov z koalície odmietli pripojiť sa k európskemu stabilizačnému fondu, čím zároveň vyslovili nedôveru vláde. Na základe dohody parlamentných strán teda budeme mať predčasné parlamentné voľby, ktoré predseda Národnej rady Slovenskej republiky vyhlásil na 10. marca 2012.** Môžeme nesúhlasíť s takýmto priebehom udalostí, no na stave vecí nič nezmeníme, obecný úrad a miestne zastupiteľstvo sa teda pripravuje na predčasné parlamentné voľby, a pevne veríme, že naši občania, obyvatelia Štvrtku na Ostrove prídu k urnám v hojnom počte, aby využili svoje politické práva, a voľbou zástupcov ľudu dali najavo, že záleží im na rozvoji našej krajiny, že chcú ovplyvniť chod republiky cez svojich poslancov.

K radostným udalostiam v našej obci patrí naopak správa, **že sme ukončili stavebné práce zberného dvora odpadu pri hlavnej ceste smerom na Bratislavu. Treba ešte zabezpečiť technickú výbavu – traktor, kontajnery, lis a podobne – tejto novej obecnej služby, a pevne veríme, že už na jar budúceho roka bude slúžiť svojmu cieľu.** Občania našej obce určite si všimli aj to, že konečne sa nám podarilo začať zatepľovanie budovy obecného úradu (a nej sídliacej miestnej pošty), zatiaľ sme vymenili okná a vchodové dvere budovy. Podľa odborníkov bolo to na poslednú chvíľu, okenné rámy totiž boli už natolko opotrebované, že sa dá hovoriť o havarijnom stave, a pri väčšom vetre v zimnom období by mohlo dôjsť aj k úrazu zamestnancov obce alebo pošty.

Musím však spomenúť aj menej radostné udalosti a správy z uplynulého obdobia, napriek blížiacim sa sviatkom a predvianočnej atmosfére v nás všetkých. Možno aj čitatelia nášho občasníku si pamätajú, že

na jar sme museli organizovať upratovanie verejných priestranstiev obce v okolí hlavnej cesty smerom na Šamorín, keď sme pozbierali 60 vriec odpadu. **Prosili a upozornili sme vtedy občanov, aby nerozhádzovali domáci odpad, nevynášali na verejné priestranstvá smeť, veď zabezpečenie zberu a odvozu odpadu je drahá záležitosť, zbytočne odčerpáva peniaze z obecného rozpočtu.** Nuž, pred pár dňami sa to všetko zopakovalo, teda znovu sme museli pozbierať a zabezpečiť odvoz 60 vriec odpadu z tej istej lokality. Je to smutné a nepochopiteľné, ako bezohľadne sa vedia zachovať voči obci niektorí jej obyvatelia... **A je smutné, že opravené oplotenie cintorína vydržalo len osem dní!** Niekomu, zdá sa, prekáža, ak je na cintoríne poriadok a čistota. Je to o to smutnejšie, že úplne cudzí ľudia - pracovníci spoločnosti Ekoplus s r.o. z Dunajskej Stredy – chápu naše úsilie a bezodplatne nám pomáhajú napríklad s výstavbou chodníkov na cintoríne – za čo im úprimná vďaka aj touto cestou -, kým naši občania zneuctia aj také pietne miesto, akým je miesto posledného odpočinku našich blízkych.

Verím však, že čas Vianoc, obdobie sviatkov je dobré aj nato, aby sa ľudia pozastavili a porozmýšľali nad udalosťami všedných dní, aby vyhodnotili vlastné činy a ak treba, aj prehodnotili ich. Verím, že sviatočné dni sú dobré aj na to, aby sme si všimli naše blízke okolie, jeho ľudské potreby, radosti a starosti členov rodiny, susedov, priateľov, a aby sme hľadali cestu jeden k druhému, aby sme našli spoločnú reč. Možno, potom by sme hľadali jeden na druhého aj vo všedných dňoch trochu inak: s väčšou otvorenosťou na problémy iných, s pochopením pre potreby okolia, a možno, podali by sme aj pomocnú ruku, ak je treba. O tom som chcel písať tento môj príspevok, a zaželať v ňom všetkým našim občanom krásne prežitie Sviatku Lásky, ako aj veľa úspechov v novom roku.

Péter Óry starosta

SPRAVODAJ

OBČASNÍK ŠTVRTOČANOV

VII. ročník 4. číslo

december 2011

Láskyplné Vianoce a šťastný Nový rok!

Milan Rúfus:

Dieťa menom Ježiš

*„Nechajte maličkých
prísť ku mne...”*

*Prehovor, Bože nemý,
čím bol na Tvojej zemi
tvoj syn, keď vyšiel
z lona ľudskej matky?*

Človečím dieťaťom?

*No o deťoch
od počiatku platí:
predčasné poznanie
je krivdou na dieťaťu.*

*Radosť detí
je jazdou na koníčku
Nepoznaného,
jazdou vďačnosti
za úžas zvané Bytie.*

*No medzi nimi
a medzi Tvojim synom
bol predel, Bože, predel.
Tvoj syn o všetkom, čo ho čaká –
vedel.*

*Tajomstvo stvoreného...
Kto z nás ho vysloví?
Cesta k nemu je tichom preťatá.*

*Ale kto uveril,
ten možno počuje*

*V dospelom synovi
biť srdce dieťaťa.*